

GO NA TO ZIMMERMAN

Dvacetiletý závodník s typickým startovním číslem 49, pocházející z města Albuquerque v Minnesotě, žijící ovšem v kalifornské Murrietě, už za říditky quadů řadí přes patnáct let. Jezdec slyšící i na přezdívku Zimmer nebo Junior už má na svém kontě tři vyhrané šampionáty včetně WORCS Pro-AM z roku 2009.

Dillone, řekni nám něco o svojí mašině, doplňcích, nastavení...

Rád bych tím zmínil některé své sponzory, protože to je to, proč moje mašina pracuje tak dobře. Jezdím na Can-Amu DS450 s rameny Holz, tlumiči Fox, tlumičem řízení Precision, kola a gumy DWT, na motoru jsou úpravy od Motoworks, od stejné firmy je i výfuk, motor má filtr K&N, dále používám brzdovou pumpu Beringer a říditka Renthal. Tohle všechno dají kluci dohromady a můžu vyrazit.

Jak přispívají tlumiče od Foxe tvým úspěchům?

Sponzorují mě a tým tlumiči a věnují nepočítaně hodin testování s námi. A jejich zázemí na závodech má také velký podíl na mém úspěchu.

Co dalšího najdeme u tebe v garáži?

Ještě jsem měl Hondu 450, ale tu jsem prodal.

Ted' tam mám kromě svojí mašiny i bike mého mechanika Gilberta, který na něm nemá čas dělat, protože má hromadu práce s mojí čtyřkolkou, a ještě tam stojí stroje mého týmového kolegy Joshe Fredericka.

Jaký je tvůj tréninkový režim?

Chodím do tělocvičny tak pětkrát šestkrát týdně a pak jezdím s některým ze svých týmových kolegů tak často, jak jen to jde. Stanovil jsem si, že musím jezdit aspoň tříkrát týdně, ale zkusím čtyřikrát i pětkrát.

Co nějaká vážnější zranění?

Měl jsem jich několik, ale jedno, na které nezapomenu, se mi stalo ve Phoenixu. Zlámal jsem si tam všechna žebra na jedné straně, zkolabovala mi plíce, zlomil jsem si rameno, roztrhnul ledvinu a celý jsem byl bolavý. Vzal jsem si pak nějaký čas na zotavenou a byl to

ten rok, kdy jsem věděl, že se musím vrátit, abych vyhrál Pro-Am šampionát.

Jaké je tvé typické předzávodní jídlo?

Celozrnné jídlo a banán před závodem.

Jak určuješ, kterých závodů se každý rok zúčastníš?

Tým Can-Amu - Motoworks a manažer Johnny Leach určí, do kterých závodů jít. Několika jsem se zúčastnil za sebe jen pro trénink a to mi pomohlo zůstat v obraze, jak drahé je tohle závodění. Jsem proto hodně vděčný týmu, že to pro mě dělá.

Co tě motivovalo začít závodit profesionálně?

Můj táta závodil a vlastnil opravnu čtyřkolek. To mi to usnadnilo, protože mě pořád držel u čtyřkolek.

Odlišuje tě něco od ostatních profesionálních sportovců?

Nemyslím si, že mě něco odlišuje od ostatních quadových profesionálů, to je to, co tam dělá takovou konkurenci. Ale na rozdíl od jiných profesionálních sportů, tenhle fakt mlátí naše těla. Jednou jsem řekl tátovi, že mě měl radši dát hrát golf, když jsem byl malý.

Co bys dělal, kdybys nebyl profesionálním sportovcem?

Jsem si jistý, že bych někde pracoval a možná bych i studoval, ale neumím si představit nic jiného než závodění.

Co je to nejlepší na tom být profesionálním sportovcem?

Myslím, že mě to stále motivuje a udržuje v kondici.

Zajímáš se o nějaké další sporty?

Mám rád basketbal a fotbal a vlastně všechno, co je aktivní.

Další koníčky?

Lov, rybaření a další outdoorové aktivity.

Máš nějakou radu pro čtenáře, kteří sní o profi závodění?

Jo. Nikdy se nevzdávejte.

Kdo je tvůj hrdina?

Bůh. Myslím, že mě už mockrát zachránil.

Text: Dan Pejzl, Fox

Foto: Fox, ATV Riders

